

Bea Cabezas

El barri de Gràcia de Barcelona acull el XII cicle del Tradicionàrius 99.

OPINIO

11

En el nom de la llibertat

Enric Rimbau

13

Etapé respon

Fabià Estapé / Toni Canís

13

L'euro no és de dretes

Toni Canís

15

Música escrita

Lluís Gendrau

16

Frares i frarots

Martí Domínguez

17

'Sociovergens'

Oriol Bartomeus

18

El centre deixa un buit

Ramon Barnils

Coherència o compravenda?

J. J. Pérez Benlloch

Reedicions

Pau Viciano

19

Castro se'n surt

Llibert Ferri

El calaix de Garzón

Xavier Vinader

71

La Universitat, a debat

Isabel-Clara Simó

82

Sobre Aracil i els mortals

Joan Francesc Mira

EDITORIAL

Aznar al campus

Moltes de les explicacions que s'han donat sobre els fets de la setmana passada a la Universitat Autònoma de Barcelona, quan la Policia Nacional va actuar amb violència exagerada contra una manifestació d'estudiants durant una visita d'Aznar al campus, han estat fins ara d'una simplicitat també exagerada. Algunes versions han atribuït els fets a un error policíac, i d'altres a la provocació d'estudiants radicals. Cap de les dues coses.

Els fets de l'Autònoma van ser conseqüència de dos problemes latents en l'actual situació política espanyola, dos problemes que habitualment no surten a la llum pública però que existeixen i, com es va comprovar, poden provocar situacions extremes que no s'avenen amb la imatge de "bassa d'oli" de l'actual moment polític que vol transmetre el govern Aznar.

El problema número u, inqüestionable, és el divorci que hi ha entre el govern del Partit Popular i la universitat. Un divorci que es manifesta dia a dia en unes relacions fredes, tibants i autoritàries, o també, en molts casos, inexistents. L'exemple més clar d'aquesta situació han estat les contínues discrepàncies entre els rectors de les universitats espanyoles i la ministra de Cultura, Esperanza Aguirre, que ha donat senyals evidents d'incomprensió cap a la institució i de manca de respecte cap a l'autonomia universitària. En definitiva, de manca de tradició democràtica.

Un altre exemple —més que clar, grotesc— és l'enfrontament constant entre el govern valencià, també del PP, i les universitats valencianes. Un enfrontament que va arribar a moments de màxima tensió quan el pre-

sident Zaplana va crear la nova universitat d'Elx, pretesament "dòcil" al poder, tot provocant l'escissió de la Universitat d'Alacant. Una nova prova d'ignorància i d'incomprensió cap al món de la universitat, que pel seu caràcter autònom i culte tendeix sempre a la independència dels poders públics.

L'altre problema que els fets de l'Autònoma van posar en evidència són els nervis de les forces de seguretat de l'estat durant els actes públics a Catalunya de les màximes au-

toritats de l'estat espanyol. El que va passar al campus de Bellaterra no és nou. Durant el casament reial de la infanta Cristina a Barcelona, la policia ja va tenir actuacions violentes i desproporcionades que els mitjans de comunicació no van divulgar perquè els periodistes i les càmeres de televisió no van ser presents al lloc dels fets. Les au-

toritats policiaques espanyoles demostren sovint amb la seua actitud que la tolerància i el respecte a la llibertat d'expressió i de manifestació no compten quan algú gosa protestar al carrer contra els símbols de la unitat de l'estat.

Els dos problemes junts, la incomprensió cap a la universitat i el pànic als radicalismes nacionalistes, van provocar els aldarulls de l'Autònoma, uns fets gravíssims que no es produïen des del franquisme. Sense aquests problemes, conseqüència directa de l'autoritarisme i la intolerància de la dreta espanyola en el govern, la policia hauria demanat permís a les autoritats universitàries abans d'actuar o ho hauria fet amb més prevenció i prudència. És clar que, llavors, potser no hi hauria hagut cap manifestació d'estudiants.

(Informació, pàgina 9)

“Les autoritats espanyoles han donat senyals evidents d'incomprensió i manca de respecte cap a la universitat. En definitiva, de manca de tradició democràtica.”